Affären Costa Negr a

Roman
av
Gustaf Janson.

FJÄRDE AVDELNINGEN.
Revolutionen i Costa Negra.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Den i europeisk krigskonst väl förfarne majoren svarade ärligt: Alcosta, — varvid alla dörrar stängdes, och man till och med vägrade karlarna en dryck vaten. fter att ett par dagar ha marscherat söderut, gjorde majoren helt om med sitt folk. Ju närmare han nalkades Riofontan, desto snedare såg man på honom. Utan vapen och i saknad av proviant återstod för honom och hans soldater intet annat än att sluta sig till de upproriska.

Förstärkningen var välkommen och hälsades med jubel. Puerta Barajos flaggade änyo vid dess inåg, för övrigt voro flaggorna numera hisade både natt och dag. Banketter och ändlösa tal avlöste varandra oavbrutet, men det arbetades även. Quiroga kände Alcosta allt för väl för att vänta någon misskund för sig och sina anhängare, när den verklige presidenten blivit underrättad om tilldragelserna i norden. Man hade antagligen två veckor till sitt förfogande, och voro alla förberedelser ej träffade under denna tid, kunde revolutionen betraktas som misslyckad. Det viktigaste var att skyndsamt öva in trupperna. De moderna gevären voro visserligen bra, men i händerna på karlar, som ej förstodo att bruka dem, ägde de ingen särskild betydelse. Alltså blev det först att utse arméns befälhavare. Jim Cox var självskriven som kavallerietS anförare, och hans utnämning offentliggjordes ännu en gång. Var denne glade och högröstade general numera visade sig funnos åter blommor, leenden och näsduksviftningar för honom. Litet svårare förhöll det sig med infanteriet. Krigsministern var självskriven till generalstabens chef ,och majoren från Riofontan utsågs på grund av sina förmodade kunskaper till infanterigeneral. Han mottog fullmakten med en försäkran, att man träffat ett lyckligt val och lovade göra underverk. Till den ändan började han genast öva sina soldater att göra honnör, vilket han med stöd av bästa källor påstod vår den moderna krigskonstens grundval. Jim Cox, som ej var bunden av traditionen, började sin del av verket på annat sätt och inskränkte sig uteslutande till skjutövningar.

Vad armén beträffar var allt sålunda ordnat, och krigsministern tillbragte dagarna med att sova och bedja och nätterna med att spela kort. I den civila förvaltningen mötte heller inga svårigheter, huvudsakligast av det enkla skälet ,att ingen brydde sig därom. Det oaktat märkte snart den uppmärksamme Quiroga, att vanskligheter voro oundvikliga. Ministrarna hade vitt skilda åsikter, och en konselj slutade med att presidenten utmanade två av dem. Duellen ägde visserligen icke rum, men vänskapsbanden hade oväntat, slitits på ett par ställen. Dessutom voro entusiasmen och förhoppningarna hos borgerskapet i Puerta Barajos ej tillräckliga för att ensamt föra en nyss påbörjad revolution till ett lyckligt slut. Arméns rekrytering gick ockhå långsamt. De båda nordliga distrikten, som förmådde uppställa 3,000 man, nöjde sig med att lämna hälften och intogo en avvaktande hållning.

När den första veckan förflutit, och allt tycktes stå stilla, vände sig Quiroga till George.

— Vad skulle ni göra i mitt ställe, senor Harrison?

— Sätta upp en tidning.

— I ett land, där endast var tionde person kan läsa!

— Betyder ingenting. Pressen i våra dagar är lika nödvändig som en stark och väl övad armé, ofta gör den ännu större nytta.

— Hm! — Quiroga stod en stund försjunken i tankar.

— Senor Harrison, sade han slutligen, ni ser allting på ett annat sätt än jag. Ztar ni er att sätta upp den där tidningen?

George nickade ett kort ja och räckte fram ett redan skrivet papper.

— Vad är det? frågade Quiroga, som redan i den Telesforos och sitt eget namn undertecknat så många papper, att han ej gärna ville lämna fler.

— Det är rättigheten för det bolag, jag sedermera ämnar bilda, att i Costa Negra grundlägga och utge så många tidningar det behagar.

Alldeles som han gjort förut en gång såg Quiroga forskande på George. Denne mötte hans blick lugnt och öppet. Quiroga tänkte på sin ställning och skrev under.

— I övermorgon kommer första numret ut. — George vek ihop papperet och stoppade det i brösttickan innan han gick.

Något av det första George gjort, sedan han anlänt till Puerta Barajos, var att utforska stadens resurser. För honom, so mansåg sig ha mer att vinna på denne revolution än någon annan, var det av största vikt att i grund känna dessa. Därvid nade han upptäckt ett för några år sedan nedlagt tryckeri, tillhörande en köpman, som en gång drömt om att lyckliggöra sina landsmän med världslitteraturens skatter. Det var nära att köpmannen blivit ruinerad på sitt företag ,och han läste snart in sina pressar och stilar i en materialbod, där alltsammans stod obegagnat. De böcker han tryckt, men ej lyckats sälja, degraderas till makulatur, och han handlade numera endast med spelkort, tobak och något litet tvål; det behöved väl ej nämnas, att de bägge förstnämnda artiklarna gingo bäst. Köpmannen-boktryckaren var villig att överlåta materialbodens innehåll till George och sände dessutom bud efter några typografer, vilka av brist på sysselsättning ägnat sig åt hamnarbetarnas i Puerta Barajos lika litet inbringande verksamhet. "The Princess' " maskinister åtogo sig att tills vidare sköta pressarna, och tvenne dagar efter Georges samtal med Quiroga, kom den nya regeringens officiella tidning ut.

Det blev en verkligt stor händelse i Puerta Barajos' krönika. Staden ägde en tidning. Utom de upproriskas proklammation innehöll det nya organet häftiga anklagelser mot Alcosta och hans kreatur. Vad man förut endast vågat viska mellan fyra ögon stod tryckt med tydliga bokstäver på vitt papper. Det visade sig strax, att läskunnigheten var vida mer utbredd, än man förmodat. Det bästa var dock, att tidningen blev ett band, som oupplösligt förenade alla i norden, ty att så öppet slunga fram anklagelserna mot den gamla styrelsen gjorde brytningen med södern ohjälplig. Likaledes bidrog de revolutionäras organ att vinna nya anhängare för deras sak. Med tidningen i hand insågo dess läsare, hur oförlåtligt Alcosta handlat, då han så upprörande klumpigt plundrat sitt land. Han hade komprometterat republiken inför hela den civiliserade världen, därför var det varje patriots skyldighet att bidraga till hans störtande.

George log belåtet åt de lyckade verkningar de första numren medfört. Som pappersförrådet var stort blev "Barajos' Härold" genast daglig. Han sörjde för att tidningen fanns överallt i de båda nordliga distrikten och även letade sig väg så väl till Zeluga, skogsprovinsen, där den utdöda aztekstaden sov under mossan, som till Rio Negra söder om Riofontan. Och fastän han endast verkade i det fördolda, åstadkom han mer än någon annan.

Den som däremot framträdde öppet inför alla, var Jim Cox. Själva Quiroga, som kunnat lägga handen på hjärtat och med lugnt samvete säga, att han gjort allt detta av kärlek till sitt land, gömde sig bakom denne bullersamme, outtröttlige och gladlynte yankee, vilken så lägligt fallit ned i Costa Negra. Gamle senor Moran iakttog en för sin nya värdighet passande blygsamhet och tillät utan protest, att man tills vidare sköt honom åt sidan. De övriga ministrarna följde sin chefs föredöme och undveko för det mesta att rikta uppmärksamheten på sina personer. Ingenting av den rädsla och tvekan som präglade revolutionsledarens handlingar, märktes emellertid hos Jim Cox. Han slank behändigt förbi alla svårigheter och skrattade åt dem, som ej voro möjliga att kringgå. Han var förgrundsfiguren, kring vilken befolpninpens såväl som arméns förhoppningar koncentrerades. Okunnig om att man ämnade använda honom till syndabock, ifall företagot misslyckades, stormade han kors och tvärt genom gatorna.

— Det här är min första revolution ser ni, Harrison, så man får inte begära, att jag skall vara hemma i jobbet med ens, ropade han åt George, då han en dag sprängde förbi tryckeriet, vars pressar dunkade utan avbrott. — Men låt mig bara vara med om en enda till, och jag känner på mig, att jag skall bli en överdängare.

Han försvann i en virvel av damm, och de adjutanter som följde chefen, travade leende efter.

Ett obestridligt faktum var, att kavallerietS avgudade sin general. Alla visste, att en strid var oundviklig, men med Jim Cox i spetsen hyste manskapet ingen fruktan. Det blev därför lätt förklarligt, att den militära makten småningom samlades i general Cox' järnnävar. Infanteriets chef, som anat ministrarnas tvekan inför det företag, varpå de inlåtit sig, tänkte först och främst på sin egn säkerhet och överlämnade beredvilligt kommandot åt kavalleristen. Han fyllde emellertid redligt sina förpliktelser och kunde efter tre veckor skryta med, att infanteriet gjorde honnör nära nog lika stramt som preussiska gardestrupper. När denna viktiga gren av den militära utbildningen fullbordats, övergick han till noggrann marsch. Under tiden hade Jim Cox lärt kavalleristerna att hantera karbinen och bibringat dem en åtminstone för Costa Negra ovanlig skicklighet däri.

— Hör nu, Cox, om vi skulle avskaffa de långa lansarna föreslog George en afton, då de båda vännerna samtalade en stund. — De hindra endast karlarna och äro inte till ringaste nytta.

— Jag har nog funderat på den saken, Harrison. Men folket tycker om de klumpiga stakarna, men är van vid dem, ser ni. Och tycker man att det ser pittoreskt och trevligt ut. Att vara prydlig är ändå huvudsaken för en militär, som ni vet. Vi låta dem allt behålla lansarna.

Det förblev därvid, och exercisen fortsattes som förut ....

— — —

Flera veckor hade förgått och säkerheten växte hos revolutionens nominella ledare, då de lämnades i fred. Krigsministern sov litet mindre än vanligt, och insatserna vid hans spelpartier med ämbetsbröderna i regeringen ökades betydligt. Han ansåg sig kunna våga det, enär framtiden föreföll jämförelsevis trygg.

Då dundrade det första åskslaget. Alcosta förklarade repjubliken i belägringstillstånd. Omedelbart därpå följde det andra: underrättelsen att han ryckte norrut i spetsen för sju tusen man.

— Då kunna vi med visshet antaga, att de äro minst 3,000, sade George vid upplysningen härom.

— Vad anser ni, att vi böra företaga oss, frågade Quiroga.

—Marschera mot honom naturligtvis.

—Hm! InfanterietS chef påstår, att hans soldater ej äro tillräckligt övade ännu, blandade sig krigsministern i samtalet. Deras noggranna marsch lämnar mycket övrigt att önska.

— Jag förstår inte de där detaljerna, medgav George, jag vet bara, att vi nu måste leverera batalj. Och jag har ett övertygande skäl för min åsikt.

Hela ministerkonseljen betraktade honom nyfiket.

— Tidningspapperet är slut. I morgon tryckes sista numret.

— — —

I den bästa stämning bröt revolutionsarmén upp till Riofontan, där man mottog den med samma jubel som det, varmed avmarschen hälsats i Puerta Barajos. Genast vid ankomsten hade Georg sökt upp stadens tryckare, övertygat sig om att stilar och pressar voro användbara samt att papper fanns. Den tidning, som nu såg dagen, hette endast "Härolden" och innehöll utom Alcostas och hans medhjälpares långa syndaregister även en utförlig beskrivning över de upproriskas beväpning och stora antal.

Quiroga skakade på huvudet däråt, och gamle don Telesforo, som framryckningen skänkt ny verksamhetslust, larmade om att den spanska tapperheten betydde mer än alla världens gevär och kulsprutor.

— Vi få inte glömma, att endast två av republikens tolv distrikt förklarat sig för oss, invände George, övermakten befinner sig på våra motståndares sida. Distrikten Rio Negra och Zulega äro ännu tveksamma. Jag tänker vinna dem med dessa upplysningar.

— Ni har rätt, inföll Quiroga.

— Och med nästa nummer ämnar jag väcka splittring inom våra fienders eget läger.

Hur han ämnade gå till väga, sade George ej, och Quiroga, som märkt, att makten småningom glidit ifrån honom och övergått till dessa båda yankees, frågade ej vidare.

Nästa nummer kom ut och innehöll en sanningsenlig beskrivning över var och när inrikesministern M. Naguiera köpt en vapenladdning i Förenta Staterna och smugglat den till Costa Negra. Vad som däremot icke kunde kallas sanning var underrättelsen, att samme Naguiera ansåg Alcostas sak förlorad och följaktligen mot kontant erkänsla överlätit alltsammans till de upproriska. Till och med försäljningssumman fanns angiven i tidningen och stämde i det närmaste med inköpspriset.

— Nu måste vi ha tusen exemplar över till fienden, sade George.

Jim Cox, som satt i det rum, där han tagit in, nickade sitt samtycke. Han medgav, att denna tidningsartikel var mer värd än en hel armékår.

— Ni är ett första klassens slughuvud, Harrison. Jag har er hellre till vän än till motståndare.

— Det går för långsamt, Cox. Revolutionerna här nere taga hela år, vem kan vara nöjd med det. Jag tänker vara hemma i New York till vintern igen.

IDROTT

Smått om sport.

Under träning har Sten Petterson och Wennerström visat god form. Sten Petterson löpte 110 meter häck på 14,9 sek. och Wennerström var endast 0,1 sek. efter.

•

Vid damtävlingarna i London sattes två nya damvärldsrekord. Japanskan Hitomi nådde 550 cm. i längdhopp och sydafrikanskan Majory Clark hoppade 158 cm. i höjd.

•

Nytt världsrekord i häcklöpning 400 meter har satts av Frank Cuhel, som vid uttagningstävlingarna i Iowa City nådde 53,4, vilket är 2-10 sekunder bättre än Gibsons endast veckogamla rekord.

•

Svenskan Fred Lindström segrade på teknisk knockout i andra ronden över amerikanen, Pete Couvais vid en match i New York. Amerikanen, som har en god meritlista bakom sig, var allmänt tippad som segrare.

— Ni har rätt, Harrison, det kan vara onödigt att spilla mer tid på det här gruffet. Jag får väl tala med don Telesforo i enrum. Lyckligtvis är han aldrig olivad, så snart det gäller slagamål. De andra gossarna äro litet mer betänksamma, men nu ha vi gått så långt, att ett återtåg skulle vara ytterst generande för vårt anseende.

— Ni förstår saken, hör jag. Det är bra. Tänk uteslutande på er framtid, Cox! När vi jagat Alcosta ur landet, kan den anses tryggad.

— Den där herrn är litet morsk än så länge. Men jag litar på mina kavallerister och de moderna karbinerna. Jag förmodar, att Alcosta tagit returbiljett från San Antonio.

Den sista underrättelsen, som inlupit, meddelade, att presidenten Alcosta sammandrog sin arm, kring San Antonio. Nyheten hade förmått de upproriska att stanna i Riofontan och trots Georges bestämda yrkanden vägrade Quiroga att göra sitt inflytande gällande och förmå ministerrådet till ett djärvt beslut. Det höllS krigråd och överläggningar hela dagarna, men ingenting uträttades.

George hade på mer än ett sätt visat sin otålighet, och Quiroga vacklade inför hans energiska bearbetningar.

— Ni inser väl, vilket oerhört ansvar vi ådraga oss, sade han bland annat.

— Det gäller ert och era medhjälpares skinn, senor. Det enda vi ha att göra är att taga steget fullt ut.

Och ni anser senor Cox kompetent att leda ett fältslag?

— Jag skall hjälpa honom.

— Jag är mycket tacksam för ert ingripande i våra angelägenheter, senor Harrison! — Quiroga bugade sig artigt, men kallt. — Lovar ni också en lycklig utgång?

— Jag lovar.

— Och ni anser er kunna det?

— Obetingat. Numera ställas stora krav på köpmannen, visar det sig nödvändigt får han även leda ett fältslag. Vanligen använder man ju fackmän i liknande fall, men. — George bjöd artigt Quiroga en cigarr, något som denne icke ens märkte, — här medverka särskilda omständigheter. Utan att låtsa se sin åhörares tankspridda min tände den unge mannen en cigarr för egen räkning, drog ett par prövande bloss och tillade — Nu för tiden äro krig och revolutioner ingenting annat än affärsföretag.

Quiroga endast suckade. Han hade under de sista veckorna gjort det mycket ofta.

Nästa dag marscherade upprorsarmn söderut.

Konseljen före framryckningen hade varit stormig. Krigsministerns invändningar voro sakrika och övertygade nära nog Quiroga om det huvudlösa i att erbjuda batalj utan ytterligare förberedelser. Flera ministrar delade senor Amarillos mening, endast don Telesforo insisterade.

— Uppror gör man naturligtvis för att slåss, utbrast den gamle herrn hetsligt. Är det någon som har en annan tanke om saken, utmanar jag honom. Säg bara ifrån, senores.

Krigsministern lämnade intet svar på presidentens utmaning, som egentligen riktats till honm. Han sade endast, att strid och blodsutgjutelse ej var förenligt med hans syn på livet. Han var en fridens man och gick helst ur vägen för svårigheterna. Hade han på förhand vetat, vilka besvärligheter som väntade honom, skulle han aldrig åtagit sig den krävande posten för det enda departement, vars ledare numera hade något att beställa.

Don Telesforo erbjöd sig att bevilja hans avskedsansökan, varvid senor Amarillos stammande sökte förklara, att hans fördragsamhet ej sträckte sig nog långt att stillatigande finna sig i vad som helst.

bättre än den rena Lutherska lära vi

(Forts. i nästa nr.)

Den 17-årige amerikanaren George Kojac har slagit nytt världsrekord i ryggsim 100 meter med tiden 1,11,6. Simningen ägde rum i en för rekordtid godkänd bassäng.

Utom Kojac har Amerika ypperliga ryggsimmare i Walter Laufer, som fått tiden 1,11,2 noterad, James House från Cleveland 1,10,2 och George Fissler 1,10,6. I ryggen kommer Amerika av allt att döma att dominera i Amsterdam.

•

Kugelberg, den ypperlige malmösprintaren, tävlade under midsommarhelgen i Budapest och nådde därvid goda resultat. På 100 meter placerade han sig som trea. Ungraren Gort vann på 10,6 sek. och enligt vad Kugelberg telegraferade till S. D. S. var hans tid 10,8. På 400 meter försök, som han vann lekande lätt, var tiden 51 sek. I finalen ställde malmöbon icke upp. Han löpte ju dessutom 200 m. (på 22,2 sek.) och stafett 4x100 m. och det kunde räcka en stund.

Örebrospelen inledda med damtävlingar

De i samband med örebroutställningen anordnade örebrospelen ha tagit sin början omfattande allmän idrott för damer och bancykellopp. I damernas tävling blevo resultaten:

Diskus: 1) Rut Svedberg, Göteborg, 35,45, 2) Elsa Svensson, Linköping, 32,30.

Höjdhopp: 1) Bride Adams-Ray, Stockholm 1,45.

100 m.: 1) Maud Sundberg, Enskede 13,2, 2) Rut Svedberg, Göteborg, 13,8, 3) Inga Carlsson, Linköping14,3.

100 m. på 10,3 sek. av en amerikan?

Vid träning i New York har en ung löpare vid namn Frank Wykoff löpt 100 meter på 10,3 sek. och kommer att skickas med olympiatruppen till Amsterdam, där han säkerligen vill ha ett ord med i striden om guldmedaljen på denna sträcka.

Den nya stjärnan är en 20 års man som den gamle världsberömde sprintern Paddock haft hand om och tränat upp på sin bana. Redan för en tid sedan, då han deltog i en tävling tillsammans med Paddock, lyckades han besegra denne, och man har allt sedan dess väntat tider av den unge löparen, som skulle ställa de gamla toppresultaten i skuggan.

Våra simhoppares prestationer imponera.

Hjalmar Johansson, hopparveteranen och guldmedaljören från ett par olympiska spel och nu tränare i U. S. A., på tillfälligt Sverigebesök, beskådade i Centralbadet i Stockholm sviktbopparnas träning för Olympiaden. Hr. Johansson, som vet mer om simhoppning än de flesta, blev högligen förvånad över prestationerna. I fråga om djärvhet i anloppet och höjd i själva hoppet stå svenskarna över amerikanerna, blev omdömet. Han kunde aldrig tänka sig att de våra voro så bra. Visserligen behöves intensiv träning den tid som är kvar för att få in säkerheten, men redan nu utföres en del hopp fulländat. Det vore löjligt att icke giva dessa pojkar sin chans i Amsterdam, ansåg hr. Johansson.

Svenska segrar i Köpenhamn.

Vid I. F. Spartas i Köpenhamn internationella tävlingar vann Byhlén Stockholm, 400 m. på 50,9 sek., Landala-Nilsson höjdhopp på 185 cm. och Sköld, Enskede, 100 m. på 11 sek.

På 20 km. segrade Sture Andersson Malmö, på tiden 1 t. 10 m. 43 s., närmast följd av Levin, Linköping, på 1,11,21 och Nyhlén, Stockholm, på 1,11,34. Spjutkastning vann f. d. Linköpingsbon H. Lindblad, på 54,19 m., men i sin specialgren, stavhopp, blev han slagen i omhopp av dansken Nicolajsen. Båda hoppade 370 cm. 200 m. vann Sköld på 23 s., närmast följd av O. Andersson, Stockholm. Häcklöpning 110 m. vann Wennström, Stockholm på 15,3 s.

•

Levins goda tid varslar om att han nog kan göra något fint på maratondistansen. Han har både snabbhet och uthållighet. Få se vad han kan göra på 3 mil i Örebro?

Sinebrychoffs pokal gick till Sverige.

Andra och avgärande seglingen om Sinebrychoffspokalen har ägt rum på 38 distansminuters bana utanför Helsingfors och resulterade i att Sverige och K. S. S. S. genom hovtandläkaren Sandbloms internationella 8-meters-yacht Sylvia, konstruerad av ingenjör Tore Holm, för året erövrade det ståtliga vandringspriset, vilket sedan år 1912 befunnit sig i Nyländska yachtklubbens ägo.

—Det blev en ganska hård segling i byigt regnväder med 10 upp till 15 sekundmeters vind. Från finsk sida både man satt sitt hopp just till frisk bris, sedan Sylvia redan visat sin stora överlägsenhet i lätt väder över Estlanders nya konstruktion, den finska Isabella. Men på den svenska båten tog man saken lugnt: seglar Sylvia bra i lätt vädor, så seglar hon ännu bättre i hårt. Hon blev också hela 42 minuter före sin finska konkurrent i målet. Med sina två segrar i följd har Sylvia som sagt tagit pokalen, och det blir nu Finlands tur att nästa år komma över till Sandhamn för att försöka hämta hem den igen.

Det är verkligt glädjande, att 8 meters R-klassen, som ger en trevlig både kappseglings- och långfärdsbåt, genom Sinebrychoffspokalen fått vind i seglen.

H. P. utmanad av duktig svensk-amerikan.

Den svensk-amerikanske boxaren Johnny Ericson har i ett brev till D. N. från New York utmanat Harry Persson till match om svenska mästerskapet i tungvikt på tid och plats som denne själv önskar. Ericson meddelar att han är 23 år och väger 97 kilogram. Nästan samtidigt ingick till tidningen telegram från New York att Ericson i en match mot negern Jack Rozzier vann över denne på knockout i andra ronden. Negern, som mätte 1,96 i längd, vägde 103 kilogram.

Aftonbladet har tillfrågat Harry Person om utmaningen:

Jo, för all del, sade H. P., jag är inte alls ovillig att möta honom, men jag skall göra den här närmast förestående matchen först. Visserligen hörde jag aldrig talas om Ericson när jag var i Amerika, men efter vad det upplyses om hans matcher, tycks han ju vara en skicklig boxare. Och det är bara bra, för då kan det verkligen bli en match. Men oavsett hans kvalifikationer skall jag boxas mot honom, bara de kunna göra matchen. Vill han boxas så får han.

40 nationer i fri idrott.

Till Hollands olympiska kommitté ha preliminära anmälningar inkommit i en del grenar. Följande nationer ämna vara med:

Fri idrott: Sydafrika, Tyskland, Argentina, Australien, Österrike, Belgien, Canada, Chile, Cuba, Danmark, Spanien Estland, Förenta Staterna, Finland, Frankrike, Storbrittannien, Grekland, Haithi, Holland, Ungern, Indien, Italien, Japan, Lettland, Lithauen, Luxemburg, Mexico, Monaco, Norge, Nya Zeeland, Panama, Philippinerna, Polen, Portugal, Rumänien, Sverige, Schweiz, Tjeckoslovakiet, Turkiet och Jugoslavien.

Fäktning: Tyskland, Argentina, Australien, Österrike, Belgien, Bulgarien, Canada, Chile, Danmark, Finland, Frankrike Storbritannien, Grekland, Holland, Ungern, Italien, Mexico, Norge, Polen, Portugal, Rumänien, Sverige, Schweiz, Tjeckoslovakiet, Turkiet, och Uruguay.

Tyngdlyftning: Tyskland, Argentina, Österrike, Belgien, Danmark, Egypten, Estland, Frankrike, Storbritannien, Grekland, Holland, Ungern, Italien, Lettland, Lithauen, Luxemburg, Portugal, Sverige, Schweiz, och Turkiet.

Europas fem främsta prestationer i år.

Löpning 100 meter.

Schüller Tyskland, 10.6.
Geerling, Tyskland, 10.6.
Körnig, Tyskland, 10.6.
Gerö, Ungern, 10.6.
Fischer, Frankrike, 10.6.

Löpning 200 meter.

Crawford, England, 21.1*
Rinkel, England, 21.5*
Büchner, Tyskland, 21.7.
Faist, Tyskland, 21.7.
Geissler, Österrike, 22.0.

Löpning 400 meter.

Rinkel, England, 48.6.
Lowe, England, 49.1*
Faist, Tyskland, 49.2.
Féger, Frankrike, 49.4.
Wolljung, Frankrike, 49.6.

Löpning 800 meter.

Martin, Frankrike, 1.53.6.
Tavernan, Italien, 1.55.2.
Keller, Frankrike, 1. 55.2.
Lagerström, Finland, 1. 55.4.
Ferrario, Italien, 1.55.6.

Löpning 1,500 meter.

Ladoumégue, Frankrike, 3.55.2.
Krause, Tyskland, 3.55.2.
Beccali, Italien, 3.59.6.
Cominotto, Italien, 4.00.6.
Ferrario, Italien, 4.00.8.

Löpning 3.000 meter.

Nurmi, Finland, 8.33.1.*
Wide, Sverige, 8.37.4.
Ladoumégue, Frankrike, 8.46.7*
Ashby, England, 8.48.9.*
Boltze, Tyskland, 8.47.4.

Löpning 5,000 meter.

Ritola, Finland, 14.36.2.
Borg, Finland, 14.39.3.
Virtanen, Finland, 14.39.3.
Loukola, Finland, 14.54.9.
Ladoumégue, Frankrike, 15.03.2.

Löpning 10,000 meter.

Magnusson, Sverige, 32.00.6.
Selén, Sverige, 32.03.0.
Stenfeldt, Sverige, 32.03.1.
Andersen, Finland, 32.09.8.
Möller, Sverige, 32.39.0.

Häcklöpning 110 meter

Weightman-Smith, England, 14.8.
Gaby, England, 14.9.
Wessely, österrike, 15.2.
Marchand, Frankrike, 15.2.
Burghley, England, 15.2.

Häcklöpning 400 meter.

Facelli, Italien, 53.8.
Livingstone-Learmouth, Engl 54.3*
Viel, Frankrike, 55.0.
Kjellström, Sverige, 55.6.*
Kostrzewsky, Polen, 56.8.

Längdhopp.

Dobermann, Tyskland, 764.5.
Schlöske, Tyskland, 741.
Antrick, Tyskland, 735.
Meier, Tyskland, 735.
Svensson, Sverige, 735.

Höjdhopp.

Kesmarki, Ungern, 191.
Adolfsson, Sverige, 190.
Bödahl, Norge, 189.
Cherrier, Frankrike, 188.
Orban, Ungern, 187.

Trestegshopp.

Järvinen, Finland, 14.74.
Tuulos, Finland, 14.55.
Somfai, Ungern, 14.44.
Molnar, Ungern, 14.42.
Raino, Finland, 14.40.5.

Stavhopp.

Salo, Finland, 380.
Müller, Tyskland, 380.
Vintousky, Frankrike, 377.
Wegener, Tyskland, 372.5.
Ramadier, Frankrike. 372

Spjutkastning.

Penttilä, Finland, 67.33.
Sunde, Norge, 65.44.
Lundquist, Sverige, 65.40.
Szepes, Ungern, 64.26.
Lamppu, Finland, 62,75.

Diskuskastning.

Paulus, Tyskland, 47.52.
Hoffmeister, Tyskland, 46.58.
Egri, Ungern, 46.48.
Hänchen, Tyskland, 45.72.
Marvalitz, Ungern, 45.68.

Kulstötning.

Hirschfield, Tyskland, 15.79.
Daranyi, Ungern, 14.83.
Wahlstedt, Finland, 14.73.
Duhour, Frankrike, 14.71.
Schröder, Tyskland, 14.66.

Slaggkastning.

Sköld, Sverige, 51.18.
Poggioli, Italien, 49.08.
Eriksson, Finland, 47.40.
Mang, Tyskland, 46.05.
Zemi, Italien, 45.61.

* Betecknar att resultatet reducerats från til uppnådd å motsvarande distans i yards.

Ni får flera
och bättre bröd
om Ni använder
Robin Hood
FLOUR
Garanti för "MONEY BACK"
i varje säck.